

TURISTICKÝ KALENDÁR

TK HOREC 2024

Milí turisti, priatelia prírody !

Predstavujeme vám plán turistických akcií, ktorý je zostavovaný tak, aby vyhovoval nielen tým najvytrvalejším turistom, ale aby si v ňom každý našiel to, čo považuje za najkrajšie, najzaujímavejšie a čo zodpovedá jeho fyzickým schopnostiam. Veď kde inde si človek dokonale oddýchne, ak nie v lone nádhernej slovenskej prírody? Určite nie zavretý medzi štyrmi stenami s mobilom v ruke...

Minulý rok môžeme považovať za celkom vydarený. Podarilo sa zorganizovať 21 zaujímavých akcií, z toho až 19 autobusových zájazdov. Obe čísla sú rekordmi v doterajšej histórii klubu. Zájazdy začali návštevou malebnej zručaniny hradu Hrušov a Prostrednej skaly, pokračovali výstupom na Visiace skaly s obhliadkou Dolnosokolských jaskýň a rozhľadne na Marháte. Lyžiari si prišli na svoje na Krahuliach, kým pešiaci v tom čase spoznávali históriu Kremnice a neskôr sa vyštverali na Krahulský štít. V marci sme sa vybrali do Strážovských vrchov za krásami Kňazieho stola a spoznali sme i Klacký vodopád spolu so známym výhľadovým vrchom Klak. Deň s Horcom nás zaviedol do Nitrických vrchov, kedy sme po menej náročnej túre skončili pri poľovníckej chate, kde pre nás skačianski poľovníci a turisti pripravili výborný guláš. V máji naše kroky smerovali do pohoria Ostrôžky; vystúpili sme na hrad Divín a prezreli si zrekonštruovaný zámok v Haliči. V rámci náročnej túry v Malej Fatre sa nám podarilo pokoriť vrch Suchý a na jeho úpätí sme sa túlili ruinami Starhradu. Pre cyklistov bola opäť pripravená zaujímavá trasa, tentoraz išlo o časť Vážskej magistrály. Pešiaci si pozreli kláštor Skalka a navštívili hrad Beckov. O výstup na Babiu horu bol taký záujem, že sme objednali dva autobusy. Celý okruh viedol poľskou stranou a tí zdatnejší sa na vrchol vyšplhali ferratou. V Nízkych Tatrách sme po prvý raz spolu navštívili Veľkú Vápenicu. Kvôli nepriaznivému počasiu bol plánovaný výstup na vysokotatranskú Ostrvu zamenený za Malé Karpaty s rozhľadňou na Veľkej homoli. Najťažšia minuloročná túra sa odohrávala na Roháčoch, kde bola hlavným cieľom dvojtisícovka Baníkov. Časť turistov prišla k Roháčskym plesám, k vodopádu, alebo vystúpila na Lúčnu a Rákoň.

Dlhoočakávaná a doslova preplnená bola trojdňovka v Moravskom krase. V rámci nej sme si šesťdesiat účastníci pozreli Velehrad, podvodné akvárium, chov praturov, hrad Buchlov a navštívili sme tri moravské jaskyne, jednu i s plavbou podzemnou riečkou Punkva. Na jeseň sme sa vrátili do Malých Karpát, aby sme pofotili Malú a Veľkú Pec; odskočili sme si aj k Štefánikovej mohyle na Bradle. Atraktívna bola túra na Medvediu skalu a k záhadným guliam Megoňky. Neskorá jeseň nás zlákala na Zrnovú a Lednický hrad v Bielych Karpatoch. Pekný náučný výlet sa uskutočnil koncom novembra, kedy sme spolu so siedmimi žiakmi z Veľkých Uheriec navštívili nad Novou Baňou rozhľadňu Háj, drevenú Zvoničku, dve výhľadové skaly a detský ferratový areál. Tohtoročnou novinkou bola predvianočná návšteva Krakova. No a napokon, ako už tradične koncom decembra, sme sa vybrali na Žarnov postretáť turistov z okolitých klubov a 40 litrov vareného vína sa rozlievalo na Silvestra na Osečnom.

Na rok 2024 sme pre vás pripravili 20 akcií. Začneme nenáročnými túrami na Michalov vrch a Uhrovský hrad. Na lyžovačku a zimnú prechádzku sa vyberieme do Veľkej Rače. V Malých Karpatoch navštívime Kršlenicu a Jeleniu horu, v rámci Dňa s Horcom očistíme v pohorí Tribeč niektoré značkované chodníky a prospešnú akciu ukončíme pri výbornom guláši v Cigánke. Dávnejšie sme neboli v Slovenskom raji, teraz sa vyberieme do jeho južnej časti preliezť Zejmarskú roklinu. V Maďarsku vystúpime na Karanč, Šalgó a hraničný hrad Šomošku. V júni sa popri Šútovskom vodopáde vyštveráme na Chleb. Cykloakcia bude prebiehať na Morave v okolí Rožnova pod Radhoštem a ďalší zahraničný výlet bude smerovať do Rakúska k vodopádom Mirafälle. V Nízkych Tatrách nás čaká Bôr a Siná, vo Vysokých zase Jahňací štít. Na jesennú štvordňovku sa vyberieme na východ Slovenska do Polonín, kde sa nám ponúka Sninský kameň, Vihorlat, Kremenec a poľské Běščady s Rawkou. Vo Veľkej Fatre si po prvý raz spolu pozrieme Sklabinský hrad a Katovu skalu, vystúpime na Pravnáč a Lomné, navštívime Demián i Šášovský hrad a v jeseni sa vydáme do skalného mesta Benát. V rámci novej tradície sa v predvianočnom čase znovu vyberieme do zahraničia, tentoraz to bude Budapešť. Na záver roku nás čaká Žarnov (tentoraz už 25. ročník) a obľúbený silvestrovský Osečný.

Milí členovia TK Horec a ďalší turisti, veríme, že z našej ponuky si vyberiete to, čo ešte nemáte prejdené alebo kam sa chcete po rokoch vrátiť. Hlavne veľa zdravia, pekné slnečné počasie, príjemnú atmosféru a veľa zaujímavých zážitkov na našich túrach vám želá

výbor TK HOREC

UPOZORNENIE :

Účasť na všetkých akciách je na vlastnú zodpovednosť. Treba vždy zvážiť vlastné schopnosti a momentálnu fyzickú aj psychickú kondíciu a zvoliť si vhodnú trasu podľa dĺžky a náročnosti uvádzanej na pozvánkach.

V prípade poistnej udalosti členovia KST kontaktujte priamo: union@union.sk alebo Union poisťovňa, a. s., Bajkalská 29/A, 813 60 Bratislava TEL: 0850 111 211
Číslo poistnej zmluvy: 37-748-006

Všeobecné podmienky účasti na turistických podujatiach:

Záujemci o turistické podujatia, prihlasujte sa zaplatením stanoveného poplatku najneskôr do stredy toho týždňa, kedy sa podujatie koná (t. j. 3 dni pred konaním podujatia) :

1. Na predchádzajúcich turistických alebo spoločenských akciách organizovaných TK HOREC.

2. Poslaním peňazí na účet č . **SK83 0900 0000 0050 7489 9023**

3. V hotovosti na nasledovných adresách:

Ing. Peter Horváth – Partizánske, Horská 1298/5

Ing. Ľubomír Mazán – Partizánske, Kukučínova 881/4 1512/3

Predajňa Duda šport - na Nitrianske ceste v Partizánskom

4. telefonickou rezerváciou (platí len pre mimomestských turistov, ktorí nemajú internet banking) :

Ing. Peter Horváth - 0903 486497

Ing. Ľubo Mazán – 0944 902380

a následným uhradením poplatku najneskôr pri nástupe do autobusu. Za prihláseného sa považuje ten, kto zaplatil plnú výšku poplatku!

Poznámka:

Výbor TK Horec Partizánske si vyhradzuje právo na prípadné zmeny niektorých turistických trás alebo zmenu dátumu podľa aktuálnych podmienok a počasia.

Ďalšie informácie o jednotlivých turistických podujatiach vám poskytneme na hore uvedených adresách a internetovej stránke: www.tkhorec.szm.sk, www.tkhorec.eu

Zásady, ktoré treba dodržiavať pri pešej turistike :

Zásady bezpodmienečne nutné – kvalitná (vyššia – celá) turistická obuv s pevnou vibramovou či trekovou podrážkou, zásoba tekutín (v lete sú doporučené min. 2 litre na osobu, v zime aspoň 1 liter). Byť vybavený do dažďa – pláštenka, nepremokavá vrchná bunda (pre kratšie túry a miernejšie zrážky je vhodný aj dáždnik), byť vhodne oblečený – podľa ročného obdobia a počasia (v horách môže byť úplne iné počasie, ako v meste). V lete aj ochranu pred slnkom. Reflexné prvky sú povinné za zníženej viditeľnosti aj pre chodcov pohybujúcich sa na ceste (pozor najmä v zimnom období).

Zásady doporučené – mať so sebou rezervné oblečenie (v lete aspoň tričko a šuštiakovú bundu, v chladnejších obdobiach čiapku a min. flísovu bundu, doporučuje sa najmä na viacdňových akciách aspoň jedno kompletne prezlečenie. Zásobu jedla podľa dĺžky trasy, v zime termosku aj s teplým čajom, mapu oblasti, po ktorej pôjdeme, kompas alebo buzolu, náplasť či rýchloobväz (prípadne malú lekárničku), vytrénované nohy na pochod – chodíme po kopcoch (hore aj dolu).

Priemerný výkon na peších túrach je cca 3 km/h. Pri peších túrach sa počíta minimálne s jednou väčšou prestávkou na občerstvenie.

Súhrny prehľad turistických podujatí na rok 2024

P. č.	Názov podujatia	Pohorie	Termín	Prevýšenie /m/	Dĺžka trasy /km/	Náročnosť trasy
1.	Trojkráľový výstup na Michalov vrch	Tribeč	6.1.	550	15	Nenáročná
2.	Uhrovský hrad, Holý vrch, Jankov vršok	Nitrické vrchy	27.1.	570	11	Menej náročná
3.	Výstup na Veľkú Raču spojený s lyžovačkou	Kys. Beskydy	17.2.	710	13	Stredne náročná
4.	Plavecký kras (Čierna skala, Plavecký hrad)	Malé Karpaty	9.3.	850	16	Stredne náročná
5.	Deň s Horcom (čistenie tur. chodníkov, guláš)	Tribeč	6.4.	230	9	Nenáročná
6.	Výstup na Karanč, hrad Šalgo a Somošku	Cerová vrch.	20.4.	1010	19	Náročnejšia
7.	Zejmarská roklina, Havrania skala	Slovenský raj	11.5.	730	13	Stredne náročná
8.	Výstup na Chleb cez Šútovský vodopád	K. Malá Fatra	1.6.	1260	21	Náročná
9.	Valašská cyklotúra (Moravská brána)	Morava	22.6.	rovina	60 km	Stredne náročná
10.	Vodopády Mirafälle a tiesňava Steinwandklamm (Rakúsko)	Viedenský les	13.7.	450	10	Stredne náročná
11.	Výstup na Poľanu, Bôr a Sinnú	Nízke Tatry	3.8.	1190	16	Náročná
12.	Výstup na Jahňací štít	Vysoké Tatry	24.8.	1500	22	Veľmi náročná
13.	4-dňovka Východné Slovensko (Sninský kameň, Vihorlat, Kremenec, Poloniny)	Vihorlat, Poloniny	12.–15.9.			Stredne náročné
14.	Sklabinský hrad, Katova skala	Veľká Fatra	28.9.	720	15	Stredne náročná
15.	Výstup na Pravnáč, Lomné, Prosiecka dolina	Chočské vrchy	19.10.	930	15	Stredne náročná
16.	Demian, Šášovký hrad	Štiavnické v.	9.11.	960	51	Stredne náročná
17.	Výstup na Benát a Veľký Inovec	Pohr. Inovec	30.11.	530	18	Stredne náročná
18.	Vianočná návšteva Budapešti	Maďarsko	7.12.	50	8	-
19.	Výstup na Žarnov	Vtáčnik	27.12.	470	6	Nenáročná
20.	Silvestrovský výstup na Osečný	Tribeč	31.12.	380	9	Nenáročná

Trojkráľový výstup na Michalov vrch

Poloha: Tribeč – Rázdiel

Východiskový bod: Kolačno 240 m n. m

Cieľový bod: Partizánske 200 m n. m.

Časový rozvrh:

Kolačno 240 m – Ondrášová po **žltej značke** - **Michalov vrch** 540 m - Vrchhora – kaplnka na rázcestí (1 hod.) – Hlboké po lesných cestách - bývalá chata Ondrej – **Partizánske** 200 m po **žltej značke** - celkom (4 – 5 hod)

Charakteristika:

Tribeč, krajinný celok patriaci do Fatransko-tatranskej oblasti. Patrí medzi kryštálické pohoria. Pohorie je dlhé takmer 50 km a jeho maximálna šírka je 18 km. Podstatná časť pohoria je chránenou krajinnou oblasťou Ponitrie. Naším cieľom je vystúpiť na dominantný vrchol podcelku Rázdiel (Michalov vrch) . Počas stredne náročnej túry budeme obdivovať krásy miestnej prírody a zároveň sledovať stopy minulosti v tomto regióne. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Zaujímavosti trasy:

Vrchhora 489 m n. m.:

V sedle Vrchhora na hrebeni pohoria Tribeč sa nachádza zrúcanina väčšieho kostola. Túto stavbu dal postaviť v renesančnom slohu gróf Štefan Koháry v roku 1640. Prestavbou pôvodne renesančného kostola sa v priebehu 18. Storočia mení na barokový. Podnes sa z kostola zachovali iba ruiny obvodových múrov bez strechy. O bohatej histórii tohto miesta svedčia aj ďalšie správy z archeologických prieskumov, podľa ktorých sa v blízkom okolí nachádzajú stopy stredovekého osídlenia. V novoveku bola táto poloha známa ako pútnické miesto, čoho dôkazom je aj malá prícestná kaplnka sv. Jána Nepomuckého z roku 1740. Okrem týchto dvoch objektov sa v lokalite Vrchhora ešte v minulom storočí nachádzala aj horáreň.

Michalov vrch 541 m n. m.:

Bralnatý vrch, na ktorom bolo laténske hradisko s akropolou y 1. Storočia pred našim letopočtom. Nachádzalo sa tu tiež hradisko z obdobia ranného stredoveku s dvoma valmi y 11. A 12. Storočia. Našli sa tu základy kamenného hradu vybudovaného v roku 1200, patriaceho v 13. storočí medzi najväčšie na Slovensku, zaniknutého v 14. Storočí.

Stúpanie/klesanie trasy: 550/565 m

Dĺžka trasy: cca 15 km

Náročnosť: Nenáročná túra.

Termín: 6. januára

Uhrovský hrad, Jankov vršok, Uhrovec

Poloha: Nitrické vrchy

Východiskový bod: Uhrovské Podhradie 320 m n. m

Cieľový bod: Uhrovec 245 m n. m.

Časový rozvrh:

Uhrovské Podhradie (320 m) - Čerešňová (330 m) po **modrej značke** - Uhrovský hrad (575 m) po **zelenej značke** - Holý vrch (685 m) po **modrej značke** - **Holý vrch, výhľad** (650 m) - **Jankov vršok**, pamätník SNP (515 m) - **Uhrovec** (245 m) po **červenej značke** – celkom /3,30 – 5 hod./

Charakteristika:

Nitrické vrchy sú **geomorfologický podcelok Strážovských vrchov**. Nachádzajú sa v južnej časti pohoria a najvyšším vrcholom je **Suchý vrch** (1 028 m n. m.). Pohorie sa nachádza na území okresov **Prievidza**, **Partizánske** a **Bánovce nad Bebravou** a ohraničuje ju zo severu **Zliechovská hornatina** (podcelok **Strážovských vrchov**), zo západu **Nitrianska pahorkatina** a **Nitrianska niva** (podcelky **Podunajskej pahorkatiny**), z juhu **Oslianska kotlina** a z východu **Rudnianska kotlina**, oba podcelky **Hornonitrianskej kotliny**. **Baske** je vrch v **Strážovských vrchoch** s **nadmorskou výškou** 955 m n. m.. Masív **Baske**, spolu s okolitými vrcholmi **Žihľavnika** a **Ostrice** tvoria **triasové** karbonáty hlavne **vápence**, menej **dolomity**, tektonickej jednotky **hronika**.

Zaujímavosti trasy:

Uhrovský hrad 591 m n. m.: Zrúcaniny hradu vypínajúce sa vo výške 591 metrov nad morom, na bočnom hrebeni Nitrických vrchov (časť Strážovských vrchov), neďaleko obce Uhrovské Podhradie v ťažšie dostupnom teréne. Neskororománsky hrad vznikol pravdepodobne medzi rokmi 1251 až 1293. Možno predpokladať, že na stavebnom vývoji hradu sa podieľal Matúš Čák, ktorý ho v roku 1295 prevzal od Petra, syna Bašu. V roku 1389 daroval hrad a rozľahlé majetky cisár Žigmund Ctiborovi zo Ctiboríc, najbohatšiemu magnátovi západného Slovenska, ktorý hrad rozšíril. V 15. a 16. storočí sa viedli o hrad majetkovoprávne spory a často menil majiteľov, až napokon pripadol Zayovcom. Pre hrad začalo obdobie hospodárskej aktivity, čo sa opäť prejavilo na stavebných úpravách hradu. V období renesancie stál hrad bokom od centier veľkých bojových akcií. Vyhlí sa mu turecké výboje, aj vnútorné nepokoje, ktoré ťažko postihli okolité teritórium. Zayovci sústredili svoj život do pohodlného, monumentálne upraveného kaštieľa v Uhrovci a na hrade udržiavali iba strážne a hospodárske objekty. Hrad postupne pustol a menil sa na ruinu. V 18. storočí postupne strácal význam, pretože tu už majiteľia trvalo nesídlili. Dnes sa o záchranu zrúcanín hradu zaujíma Nadácia pre záchranu kultúrneho dedičstva pod vedením predstaviteľa nadácie Petra Horanského vzhľadom aj na to, že v roku 2004 padla časť eróziou narušeného muriva, ktorá aj zmenila päťpodlažný vežovitý objekt predbránia.

Jankov vršok (533,1^l m n. m.) je vrch na Slovensku v pohorí **Strážovské vrchy** v podcelku **Nitrické vrchy** v časti **Rokošské predhorie**, 2 km severovýchodne od **Uhrovca**. Nachádza sa tu Pamätník SNP. Na juhovýchodných svahoch sa rozprestiera **rovnomená prírodná rezervácia**.

Stúpanie/klesanie trasy: 555/630 m

Dĺžka trasy: 10,4 km

Náročnosť: Nenáročná túra

Termín: 27. januára

Z Oščadnice na Veľkú Raču (+ lyžovačka)

Poloha: Kysucké Beskydy

Východiskový bod: Oščadnica /Lalík/ 570 m n. m.

Cieľový bod: Oščadnica /Lalík/ 570 m n. m.

Časový rozvrh:

Oščadnica, Lalík (570 m) - Pod Hladkou (875 m) - Chata na Rači, rázcestie (930 m) po **modrej značke** - Veľká Rača (1236 m) - Chata na Rači, rázcestí (930 m) po **zelenej značke** - Pod Hladkou (875 m) - Oščadnica, Lalík (570 m) po **modrej značke** – celkom /4,10 – 5 hod./

Charakteristika:

Kysucké Beskydy je [geomorfologický celok Stredných Beskýd](#). Ležia v [slovensko-poľskom](#) pohraničí a ich veľká časť patrí do [Chránenej krajinej oblasti Kysuce](#). Najvyšším vrchom je [Veľká Rača](#) (1 236,1 m n. m.) a väčšinu územia pokrývajú lesy s množstvom chránených druhov rastlín, niektorých kriticky ohrozených. Pohorie nadväzuje na [Oravské Beskydy](#), ktoré sa tiahnu pohraničím východným smerom. Severne pokračuje [Beskid Żywiecki](#) a [Jablunkovské medzihorie](#), západne susedí [Turzovská vrchovina](#) a [Kysucká vrchovina](#), ktorá pokračuje južným smerom [Bystrickou dolinou](#) až po sedlo [Demänová](#). Hlavný hrebeň tvorí štátnu hranicu s [Poľskom](#). Pohorie sa skladá z dvoch geomorfologických podcelkov [Javorský Beskyd](#) a [Rača](#), ktoré oddeľuje dolina [Oščadnice](#). Toto [flyšové](#) a [bradlové pásmo](#) charakterizujú najmä [zosuvy pôdy](#).

Zaujímavosti trasy:

Veľká Rača - 1236 m n. m.

Najvyšším vrchom pohoria Kysucké Beskydy nachádzajúceho sa na slovensko-poľských hraniciach je Veľká Rača. Vrch známy najmä vďaka lyžiarskemu stredisku je veľmi zaujímavý i pre peších turistov. Jeho veľkú časť zaberá rovnomenná národná prírodná rezervácia ochraňujúca pôvodné lesy pralesovitého charakteru s množstvom vzácných rastlín. Na vrchole sa nachádza drevný kríž a vyhliadková plošina, z ktorej možno pozorovať Moravsko-sliezske i Oravské Beskydy, Malú Fatru, Západné Tatry a ešte všeličo iné. K vrcholu vedie viacero značených turistických chodníkov, ktoré vo vyšších polohách lemujú čučoriedkové kríky. Východiskom túr na Veľkú Raču je najčastejšie Oščadnica (kto sa rozhodne pre výstup z tohto smeru, môže časť trasy absolvovať lanovkou), ale i obce Stará Bystrica, Nová Bystrica či Zborov nad Bystricou. Túra na Veľkú Raču nie je náročná, a to ani v zime.

Stúpanie/klesanie : 706/706 m

Dĺžka trasy: 12,8 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 17. Februára

Plavecký kras (Kršlenica, Čierna skala, Jelenia hora, Plavecký hrad)

Poloha: Malé Karpaty

Východiskový bod: Plavecký Mikuláš 260 m n .m.

Cieľový bod: Plavecký Mikuláš 260 m n .m.

Časový rozvrh:

Plavecký Mikuláš (260 m) 2.6km 275m 55m **1:00** Pod Čiernou skalou (480 m) 1km 175m 0m **0:30** **Čierna skala** (655 m) 1km 0m 175m **0:20** Pod Čiernou skalou (480 m) 2km 70m 70m **0:35** MonRepos (480 m) 1km 25m 30m **0:15** Kubašová (475 m) 1.9km 90m 95m **0:35** **Jelenia hora** (470 m) 1km 0m 190m **0:25 m** Pod Jeleňou horou (280 m) 1.9km 15m 35m – s. Báborská – **Plavecký hrad - Plavecké Podhradie** (260 m) – celkom **/4,10 – 5 hod./**

Charakteristika:

Malé Karpaty sú geomorfologicky celok, ktorým sa začína veľký karpatský oblúk . Tiahnu sa v dĺžke asi 100 km od Hainburgu v Rakúsku až po Nové Mesto nad Váhom. Malé Karpaty delíme na Devínske, Pezinské, Brezovské a Čachtické Karpaty. Naším cieľom bude vystúpiť na bralnatý hrebeň Kršlenice, skalnatý vrchol Čiernej skaly a Jelenej skaly. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Zaujímavosti trasy:

Plavecký kras: Je jeden z najkrajších miest v Malých Karpatoch. Je to **krasové** územie na severnom až severovýchodnom okraji **Pezinských Karpát**, vo **vápencoch** a **dolomitoch**, prevažne **chočského príkrovu**.

Kršlenica: V lesoch Malých Karpát neďaleko Plaveckého Mikuláša sa rozkladá unikátna prírodná rezervácia zvaná Kršlenica. Túto rezerváciu tvorí krasová Mokrú dolina a príslušné horské svahy. Okrem zachovalých lesných spoločenstiev plných vzácnej fauny a flóry je táto oblasť zaujímavá predovšetkým impozantnými skalnými bralami (nachádza sa tu najväčšie zoskupenie skalných brál v Malých Karpatoch), zrázmi, škrapovými poliami, a tiež početnými krasovými javmi – jamami, priepastami a malými jaskyňami. Najznámejšou z tunajších jaskýň je voľne prístupná Deravá skala. Prírodná rezervácia Kršlenica je prístupná značkovanými turistickými chodníkmi z Plaveckého Mikuláša.

Čierna skala - 662 m n. m.: Veľmi pekným turistickým cieľom Malých Karpát je vrch Čierna skala nachádzajúci sa neďaleko Smoleníc, na pomedzí katastrov Plaveckého Mikuláša a Lošonca. Vrch sa vyznačuje divokou prírodou, možno tu stretnúť nielen diviaka, ale i skupinky muflónov, ktoré sa tu často zdržiavajú. Najväčším lákadlom Čiernej skaly je však jej dlhý a úzky skalnatý hrebeň plný pôsobivých brál, skalných stien vysokých neraz i viac ako 30 metrov a sutín. Z tohto hrebeňa sa otvárajú rôznorodé výhľady na rozsiahle malokarpatské lesy a Podunajskú nížinu. Vrch Čierna skala je prístupný po značených turistických chodníkoch. Východiskom túr naň môže byť Plavecký Mikuláš, Lošonec či Smolenice.

Stúpanie/klesanie: 850/850 m

Dĺžka trasy: 16 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 9. marca

Výstup na Karanč, hrad Šalgó a Šomošku

Poloha: Cerová vrchovina

Východiskový bod: Šiatorská Bukovina 275 m n. m.

Cieľový bod: Somoskő 435 m n. m.

Časový rozvrh:

Šiatorská Bukovinka, štátna hranica (295 m) - Mižera, rázcestie (450 m) po **žltej značke** - **Karanč** (725 m)) po **červenej značke**- Somoskőújfalu, vlak (HU) (330 m) po **zelenej značke**- Salgó - mh. (HU) (485 m) - Salgó vára (HU) (625 m) - Salgó - mh. (HU) (485 m) po **žltej značke**- **Somoskő** (HU) (435 m) po **červenej značke**– celkom /6,15 – 7 hod./

Charakteristika:

Cerová vrchovina je pohorie a [geomorfologický celok](#) na južnom [Slovensku](#). Má pretiahnutý tvar od západu k východu. Zhruba jednu polovicu územia obklopuje [Juhoslovenská kotlina](#), druhá polovica tvorí štátnu hranicu s [Maďarskom](#). Maďarská časť pohoria je označovaná ako [Cserhát](#). Cerová vrchovina vznikla v posledných fázach [vulkanickej činnosti](#) na území Slovenska pred cca šiestimi až dvoma miliónmi rokov. Najvyššie miesta tejto oblasti sú [Karanč](#) (728 m), [Šiator](#) (660 m), [Ragáč](#) (536 m) a [Veľký Bučeň](#) (514 m).

Zaujímavosti trasy:

Rozhľadňa na Karanči: Vrch Karanč vypínajúci sa do výšky 727 m n. m. nepatrí k nijakým slovenským velikánom, na prvenstvo v sopečnom pohorí Cerová vrchovina mu však jeho výška bohato postačuje. Karanč leží južne od obce Šiatorská Bukovinka a prechádza ním slovensko-maďarská štátna hranica. Na jeho vrchole čnie z listnatého, prevažne bukového lesa viac ako 20 m vysoká oceľová rozhľadňa. Táto rozhľadňa má dve vyhladkové plošiny, vyššia z nich poskytuje ďaleký kruhový výhľad na slovenskú i maďarskú stranu. Možno z nej pozorovať blízke hrady Šomoška a Šalgó, mestá Lučenec a Salgótarján a za priaznivých podmienok dokonca i Vysoké Tatry. K rozhľadni na Karanči vedie značený turistický chodník zo Šiatorskej Bukovinky, prístup je však možný i z maďarskej strany.

Hrad Šalgó: Sa vypína hneď oproti Šomoške na strmom sopečnom vrchu vo výške 625 metrov. Hrad Šalgó je tretí z trojice hradov /fiľakovský hrad, hrad Šomoška/ strážiacich dôležitú obchodnú cestu smerujúcu severojužným smerom. Lahko sa k nemu dostanete z dediny Somoskőújfalu i. Územie je vyhlásené za chránenú oblasť Karancs-Medves, ktorá spojitie nadväzuje na CHKO Cerová vrchovina. Hrad bol postavený na bazaltovom kopci v 13. storočí. Dnes sa zachovali len jeho ruiny a zrekonštruovaná veža, odkiaľ sa návštevníkom naskytá jedinečný výhľad na okolie. Do veže sa dostanete drevenými schodami. Hrad dal postaviť Simon z rodu Kačičovcov. Jeho celková výstavba sa dokončila v čase rody Szapolyaiovcov, v 15. storočí. Hrad mal významnú úlohu aj v čase tureckých nájazdov. V 18. a 19. storočí bol majetkom rodu Jankovichovcov. Pri niekdajšej hradnej bráne stojí na bazaltových stĺpoch pamätná tabuľa na počesť slávneho maďarského básnika Sándora Petőfiho ,ktorý hrad navštívil v roku 1845

Stúpanie/klesanie trasy: 1 005/915m

Náročnosť: Stredne náročná túra

Dĺžka trasy: 18,5 km

Termín: 20. apríla

Prechod Zejmarskou roklinou spojený s výstupom na Havraniu skalu

Poloha: Slovenský raj – juh

Východiskový bod: Biele vody 780 m n .m.

Cieľový bod: Stratená 791 m n .m.

Časový rozvrh:

Biele vody (ústie Zejmarskej rokliny) 780 m – Geravy 1 032 m (50 min.) po **modrej značke** – Malý Zajf 900 m (30 min.) – Veľký a Malý Zajf 818 m (30 min.) – Občasný prameň 960 m (30 min.) - **Havrania skala** 1 153 m (30 min.) – Stratenský kaňom (1 hod.) po **žltej značke** – **Stratená 850 m** (30 min.) po **červenej značke**– **celkom (4,45 – 5,30 hod.)**

Charakteristika:

Výlet patrí medzi veľmi atraktívny. Umožňuje spoznať rozmanitosť viacerých zákutí južnej časti Slovenského raja. Najatraktívnejšou časťou túry je výstup Zejmarskou roklinou, fascinujúcim terénom cez viacero vodopádov a kaskád. Stredná časť túry prechádza náhornou plošinou Geravy a záverečná časť zahŕňa strmý výstup k Občasnému prameňu na Havraniu skalu. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Zaujímavosti trasy:

Zejmarská roklina:

Krátka exponovaná tiesňava, jediná na južnej časti Slovenského raja. Výstup je zabezpečený rebríkmi, stúpadlami a reťazami. Prechod tiesňavou je jednosmerný, proti toku potoka. Najexponovanejší je prechod cez vodopády kpt. Jána Nálepku.

Občasný prameň:

Tento ojedinelý krasový útvar púta pozornosť odbornej i laickej verejnosti už viac ako 100 rokov. Ako hovorí sám názov, voda z tohto krasového prameňa vyteká len občas. Na povrchu sa objavuje veľmi nepravidelne, jedinou stálou veličinou je množstvo vytekajúcej vody. Jeho jedinečnosť sa vysvetľuje tým, že prameň je napojený na jaskynný systém s chodbami v tvare obráteného písmena V. Ak vodný stĺpec dosiahne jeho vrchol, voda sa prepadne cez krasový sifón a otvorom v zemi vytečie na povrch. Začiatok vyvierania ešte donedávna ohlasoval tzv. klepáčik – dômyselné zariadenie podobné vodným mlynom.

Havrania skala 1 156 m n. m.:

Výrazný bralnatý vrchol poskytujúci jeden z najpôsobivejších výhľadov na Slovensku. Krásny výhľad na náhorné plošiny Slovenského raja, Volovské vrchy a Vysoké Tatry.

Stratená 791 m n. m.:

Horská obec patriaca ku Gemeru, leží v krásnom prírodnom prostredí juhozápadnej časti Slovenského raja. V minulosti sa v jej chotári ťažila medená, niklová a kobaltová ruda, ktoré sa spracúvali v miestnej hute. Vysoké pece postavené v roku 1723 patrili Coburgovej spoločnosti. V roku 1928 ich demontovali. Severnú kulisu obce vytvára skalnatý južný okraj planiny Lipovec.

Stúpanie/klesanie: 730/705 m

Dĺžka trasy: 12,8 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 11. mája

Výstup na Chleb cez Šútovský vodopád

Poloha: Krivánska Malá Fatra

Východiskový bod: Šútovo 460 m n. m.

Cieľový bod: Šútovo 460 m n. m.

Časový rozvrh:

Šútovo (460 m) - Rieka po **žltej značke** (455 m) - **Šútovský vodopád** (770 m) - Kopiská (1450 m) - chata pod Chlebom (1415 m) po **modrej značke** - Snilovské sedlo (1524 m) po **zelenej značke** - **Chleb** (1647 m) - Snilovské sedlo (1524 m) po **červenej značke** - chata pod Chlebom (1415 m) - Zajacová (720 m) - **Šútovo** (460 m) po **zelenej značke** – celkom /7,30 – 8 hod./

Charakteristika:

Krivánska Malá Fatra je časť pohoria Malá Fatra, ktorá sa rozprestiera na sever od rieky Váh. Veľká časť Krivánskej Fatry je od 1. apríla 1988 národným parkom. Nachádzajú sa tu najvyššie vrcholy pohoria Malá Fatra, ako je Veľký Kriváň (1 709 m n. m.) a Malý Kriváň (1 671 m n. m.), podľa ktorých dostala toto pohorie pomenovanie. Najväčšou dominantou je snáď najkrajší vrchol na Slovensku - Veľký Rozsutec.

Zaujímavosti trasy:

Šútovský vodopád: Najvyšším vodopádom pohoria Malá Fatra, a zároveň 4. najvyšším na Slovensku je Šútovský vodopád nachádzajúci sa v Šútovskej doline, asi 4 km od obce Šútovo. Vodopád je tvorený Šútovským potokom a jeho výška dosahuje úctyhodných 38 m. K Šútovskému vodopádu vedie značkovaný turistický chodník z obce Šútovo (časť Rieka), ktorý je vybavený i informačnými panelmi oboznamujúcimi návštevníkov s faunou, flórou, vodnými tokmi i geológiou Šútovskej doliny. Túra k Šútovskému vodopádu je nenáročná, zvládnu ju i menej zdatní turisti.

Snilovské sedlo (1 524 m n. m.) je rozsiahle lúčnaté horské sedlo na hlavnom hrebene Krivánskej Malej Fatry, medzi vrchmi Veľký Kriváň a Chleb. Do sedla vedie 8 miestna kabínková lanovka od Chaty Vrátna vo Vrátnej doline. Jej horná stanica je v nadmorskej výške 1 490 m n. m. a dolná stanica 740 m n. m. s celkovým výškovým rozdielom 750 m. Prepravná rýchlosť lanovky je 5 m/s.

Chleb - 1645,6 m n. m.: Vrch Chleb je tretím najvyšším vrchom Malej Fatry. Zároveň je súčasťou národnej prírodnej rezervácie Chleb. Táto rezervácia sa vyznačuje vzácnym rastlinstvom a živočíštvom, nachádzajú sa tu spoločenstvá chránenej kosodreviny a alpských lúk. Predmetom ochrany je však tiež tunajšia neživá príroda, najmä zaujímavé skalné bralá, rokliny a kamenné moria na severnej strane vrchu, v oblasti tzv. Chlebských kotlov. Vrchol Chlebu je vynikajúcim vyhladkovým bodom. Pod vrchom sa nachádza Chata pod Chlebom. Východiskom túr na Chleb je zväčša Vrátna, ktorá návštevníkom ponúka možnosť vyviezť sa až takmer pod vrchol (konkrétne do Snilovského sedla) lanovkou.

Chata pod Chlebom (1 423 m n. m.) je najvyššie položená turistická horská chata v Malej Fatre. Táto pomerne malá chata je celoročne otvorená a jej súčasťou je aj reštaurácia. Prvé zmienky o Chate pod Chlebom sú známe z obdobia Slovenského štátu. V roku 1945 bola vypálená ustupujúcimi nemeckými vojakmi. Neskôr bola na pôvodných základoch obnovená, ale 12. apríla 1982 opäť vyhorela. Súčasná chata je postavená na mieste hospodárskej budovy bývalej chaty. Z okolia chaty sú výborné výhľady do širokého okolia.

Stúpanie/klesanie trasy: 1 254/1254 m

Dĺžka trasy: 20,9 km

Náročnosť: Náročná túra.

Termín: 1. júna

Valašská cyklotúra

Poloha: Valašsko

Východiskový bod: Rožňov pod Radhoštěm

Cieľový bod: Týn nad Bečvou

Časový rozvrh:

Rožňov pod Radhoštěm – Valašské Meziříčí 6260 – Krásno nad Bečvou 501 - Lhotka nad Bečvou 501 – Hustopeče nad Bečvou 6262 - Skalička 5A - Ústí 5A - Hranice 6139 - Rybáře – lávka 6173, 6237 - **Týn nad Bečvou 6237 - celkom /60 km/**

Helštýn (tiež *Helštejn*, [nemecky Helfenstein](#) [helfŋštajŋ]) je zrúcanina [hradu](#) pri [Týne nad Bečvou](#) v [okrese Přerov](#) v [Olomouckom kraji](#). Od roku 1963 je chránený ako [kultúrna pamiatka SR](#). Hrad je vo vlastníctve Olomouckého kraja, pamiatku spravuje a prevádzkuje [Múzeum Komenského v Přerove](#).

Hrad bol založený na začiatku štrnásteho storočia. K jeho významnému rozšíreniu došlo najneskôr na prelome štrnásteho a pätnásteho storočia, kedy patril [pánom z Kravař](#). Ďalšiu rozsiahlu neskoro [gotickú](#) prestavbu vykonávali [Pernštejnovci](#) od poslednej štvrtiny pätnásteho storočia. Posledným rodom, ktorý na hrade sídlil, sa stali [Bruntálski z Vrba](#), za ktorých bol dokončený rozsiahly [renesančný](#) palác. Na začiatku [tridsaťročnej vojny](#) bol hrad krátko obsadený stavovským vojskom, ale neskôr na ňom sídlila cisárska [posádka](#), ktorá odolala dvom obliehaním. V neskorších dobách bol hrad využívaný už len na vojenské účely a od druhej polovice osemnásteho storočia chátral. V polovici devätnásteho storočia prebehli prvé úpravy, ktorých cieľom bolo sprístupnenie zrúcaniny návštevníkom a organizovanie kultúrnych podujatí. Pamiatkové úpravy z druhej polovice dvadsiateho storočia narušili historický vzhľad a prispôsobili zrúcaninu pre potreby každoročného stretnutia umeleckých kováčov [Hefaiston](#). Helštýnskym [kastelánom](#) je Ján Lauro.

Dĺžka trasy: 60 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 22. júna

Vodopády Myrafälle a tiesňava Steinwandklamm

Trasa: Muggendorf – Myrafälle – Hostinec Jagasitz – Steinwandklamm - Muggendorf

Časový rozvrh: za priaznivého počasia celá trasa aj s prestávkami cca 5 hodín

Charakteristika:

Cieľom nášho výletu bude údolie Piestingtal vo Viedenských Alpách, asi 40 km južne od Viedne. Doteraz sme navštevovali vždy opačnú stranu HoheWandu, takže spolu s vami objavíme opäť niečo nové. Ukrývajú sa tu vodopády Myrafälle a tiesňava Steinwandklamm, ktorých krásy objavila už pred storočím viedenská spoločenská smotánka. Krajinu nad dedinou Muggendorf zovierajú okolité kopce, ktorým dominuje skalný zub Hausstein a protíľahlé skalné steny Hirschwände. Práve medzi nimi padá potok Myrabach z hôr do údolia. Prírodných krás tu je naozaj neúrekom, tak prečo si ich nepozrieť na vlastné oči. Pri ich poznávaní absolvujeme okruh v dĺžke asi 10 km s prevýšením cca 450 m.

Popis trasy:

Návštevu vodopádov začneme z rakúskej dedinky Muggendorf v údolí Piestingtal, vzdialenej cca 1,5 hodiny cesty od BA. Priamo od parkoviska ja vstup k vodopádom Myrafälle. Tiesňava, ktorou preteká potok Myra vytvára úchvatnú scenériu viacerých menších vodopádov ponad, ktoré vás prevedie sústava viacerých premostení. Po prejení tiesňavy a krátkom stúpaní sa dostaneme na skalnú vyhlíadku Hausstein (v preklade kamenný dom, 664 mn.m) z ktorej v nám naskytnú výhľady do údolia a taktiež na masív Schneealpe. Z vyhlíadky zostúpime lesným chodníkom ku Gasthofu Karnewirt kde si dáme krátku prestávku. Následne naša cesta lesom a lúkami povedie smerom k tiesňave Steinwandklamm, ktorá je považovaná za najdivokejšiu v tejto oblasti. Vstup do rokliny začneme pri Gasthofe Franzi Hütte, kde je tiež možnosť občerstvenia sa. Roklina Steinwandklamm bola oficiálne otvorená v roku 1884 a opäť nás ňou prevedú pohodlné mostíky. Vo vyšších pasážach rokliny sa chodník rozdeľuje na dve možnosti, jeden je „akčnejší“ a volá sa Rudolf Decker Steig a prevedie nás malými jaskyňami Turkenloch, Wildschützenhöhlen a taktiež 13m kolmým železným rebríkom. Druhá možnosť, je ísť chodníkom v smere potoku, tento variant je úplne bezproblémový. Na vrchu sa oba chodníky opäť stretnú. Cesta naspäť povedie nás popri potoku Myra, kde je aj v lete veľmi príjemne a dnešný výlet zakončíme opäť vodopádmi Myrafälle, ktorými zostúpime k parkovisku.

Stúpanie/klesanie trasy: 450/450 m

Dĺžka trasy: 10 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 13. júla

Výstup na Poľanu, Bôr a Sinú

Poloha: Nízke Tatry – sever

Východiskový bod: Demänovská dolina /Mikulášska chata/ 1 113 m n. m.

Cieľový bod: Demänovská jaskyňa slobody 860 m n. m

Časový rozvrh:

Demänovská dolina/Mikulášska chata/ 1 120 m – Tri vody 1 370 m(50 min.) – sedlo Poľany 1 837 m (1,30 hod.) po žltej značke- Poľana 1890m (15 min.)po žltej a červenej značke – Bôr cez Zákľuky 1915m (45 min.)1:15 – sedlo Sinej (1,15 hod.) – Siná1560m (45 min.) – sedlo Sinej (30 min.)– Demänovská jaskyňa Slobody 860 m (1,10 hod.) po žltej značke – celkom (7,30 – 8 hod.)

Charakteristika:

Dumberske Tatry sú vyššou a členitejšou časťou Nízkych Tatier. Hlavný hrebeň je situovaný do stredu pohoria. Z hlavného hrebeňa vybiehajú na obe strany rázsochy. Dlhšie a bralatejšie sú severné rázsochy. Bizarnosťou a krásou vyniká v severnej rázsoche vrch Siná s pozoruhodnými skalnými galériami. Cieľom túry je prechod severnej rázsochy Bôru a výstup na bralnatý vrch Sinej. Výlet je určený pre zdatnejších turistov.

Zaujímavosti trasy:

Demänovská dolina:

Je najznámejšia a najkrajšia dolina [Nízkych Tatier](#). Má dĺžku 15 km a je hlavným centrom cestovného ruchu na sever od hlavného hrebeňa. Geograficky a geologicky pozostáva z dvoch rozdielnych častí: horná časť, prifaľlá k hlavnému hrebeňu, je žulová a tvorí celý komplex menších dolín, dolná časť je zarezaná vo vápencoch a bohato zvisle členená.

Bôr (1 887,6 m n. m.)

Je trojvrcholový vrch [Nízkych Tatier](#) v bočnej rázsoche vybiehajúcej z [Poľany](#) (1 889 m n. m.).^[3] Leží nad [Demänovskou dolinou](#) a je z neho kruhový rozhľad.

Siná 1560 m n. m.:

Podľa mnohých turistov jedným z najkrajších končiarov západnej časti Nízkych Tatier. Z vrchu charakteristického tvaru je rozhľad na okolie Liptovskej kotliny s Liptovskou Marou a do Demänovskej doliny, kde sú vápencové bralá usporiadané do radov. Severovýchodne je dlhý bralnatý hrebeň zakončený návrším Na jame. Je tu hojný výskyt pestrej vápencovej vegetácie.

Stúpanie/klesanie trasy: 1 185/1 500m

Dĺžka trasy: 16,3 km

Náročnosť: Náročná túra.

Termín: 3. augusta

Výstup na Jahňací štít

Poloha: Vysoké Tatry – východná časť

Východiskový bod: Biela voda 915 m n. m.

Cieľový bod: Biela voda 915 m n. m.

Časový rozvrh:

Biela voda 950 m – Šalviový prameň 1 100 m (1 hod.) – Kovalčíkova poľana 1 240 m (15 min.) – chata pri Zelenom plese 1 551 m (1,45 hod.) - **Jahňací štít** 2 230 m (2 hod.) – chata pri Zelenom plese 1 551 m (1,45 hod.) po **žltej značke**– Veľké Biele pleso 1 615 m (30 min.) po **červenej značke**– Šalviový prameň 1 100 m (1,15 hod.) po **modrej značke**– **Biela voda** 950 m (50 min.) po **žltej značke**– celkom **(9,30 - 10 hod.)**

Charakteristika:

Vysoké Tatry tvoria jednoliaty prirodzený horský celok s dĺžkou ústredného hrebeňa 55 km. Najvyšším bodom je vrcholová kóta Gerlachovského štítu 2 654 m, ktorý je súčasne aj najvyšším vrcholom celého Karpatského oblúka. Naším cieľom je vystúpiť na najvýchodnejší turisticky prístupný vrchol Tatier 2 230 m vysoký Jahňací štít. Navrhovaná trasa je veľmi atraktívna a poskytuje prekrásne výhľady predovšetkým na severnú 900 m vysokú stenu Malého Kežmarského štítu, Jastrabiu vežu a celý hrebeň Belianskych Tatier.

Zaujímavosti trasy:

Jahňací štít (2229 m n. m.) je najvýchodnejší vrchol [Vysokých Tatier](#). Vybiehajú z neho štyri hrebene: juhozápadný - smerom ku Kolovému sedlu, kadiaľ vedie turistická značková cesta, severozápadný - oddeľuje Jahňací kotol od Kolovej doliny, severovýchodný - spadá do Kopského sedla a juhovýchodný - oddeľuje Červenú dolinu od doliny Bielych plies. Z vrcholu je pekný výhľad. Prvý známy výstup uskutočnil anglický cestovateľ Robert Townson, ale bezpochyby boli na končiari pred ním pastieri, pytliaci a haviari, ktorí v 18. storočí na jeho severozápadných hrebeni dolovali meď. Prví zimní horolezci boli na Jahňacom štíte roku 1911.

Chata pri Zelenom plese: Je [horská chata](#) v severovýchodnej časti [Vysokých Tatier](#). Leží na konci [Doliny Zeleného plesa](#) na severnom brehu [Zeleného plesa](#). Nad chatou sa vypína mohutná severná stena [Malého Kežmarského štítu](#).

Stúpanie/klesanie : 1 495/1495 m

Dĺžka trasy: 22,2 km

Náročnosť: Náročná celodenná vysokohorská túra.

Termín: 24. augusta

Lačnovský kaňon, Bachureň, Mindžová

Poloha: Branisko

Východiskový bod: Lipovce 550 m. n. m.

Cieľový bod: Lipovce 590 m. n. m.

Časový rozvrh:

Lipovce, škola (550 m) - Lačnovský kaňon, ústie (540 m) - **Lačnovský kaňon** (620 m) - Lačnov, cintorín (795 m) - Lačnov, kaplnka (820 m) po **červenej značke**- Magura, sedlo (992 m) po **zelenej značke**- Bachureň, sedlo (1020 m) - sedlo Buče (870 m) - Mindžová, sedlo (870 m) po **červenej značke**- Nad Sošňom (805 m) - Lipovce, cintorín (610 m) - **Lipovce**, škola (550 m) po **modrej značke** – celkom /4,35 – 5 hod./

Charakteristika:

Pohorie Branisko sa tiahne severojužným smerom v dĺžke 20 km a je široké od 3 do 7 km. V pestrej geologickej stavbe dominujú hlavne ruly, žuly, vápence, dolomity, kremence a zlepence. Reliéf pohoria má hornatinový charakter so zarovnanými povrchmi, skalnými formami a i krasovými útvarmi. Mohutnú hradbu pohoria umožňuje rýchlo a bezpečne prekonať diaľničný tunel Branisko na trase [Poprad](#) - [Prešov](#). Pohorie patrí do mierne teplej až chladnej klimatickej oblasti. Na severe pohoria prevládajú smrekové a smrekovo-jedľové lesy, na východe bukové a na juhu borovicové lesy. Odlesnené časti pohoria pokrývajú lúky, pasienky, kroviny a orná pôda.

Zaujímavosti trasy:

Lačnovský kaňon:

V pohorí Branisko, medzi obcou Lipovce a osadou Lačnov, sa ukrýva jedinečný 2 km dlhý kaňon vytvorený Lačnovským potokom. Túto turisticky nesmierne atraktívnu lokalitu možno nájsť v mapách a v literatúre pod rôznymi menami; najčastejšie sa označuje ako Lačnovský kaňon, Lačnovská tiesňava či Tiesňava Lačnovského potoka, niektorí ju však nazývajú i Malým Slovenským rajom.

O tom, že je toto pomenovanie na mieste, sa môže na vlastné oči presvedčiť každý. Divoká úžina lemovaná strmými svahmi a skalnými stenami je plná krásnych prírodných scenérií, nachádzajú sa tu vodopády, obrie hrnce a do výšin sa týčiace bizarné skalné útvary. Najznámejším z týchto útvarov je tzv. Kamenná baba. Povešť vraví, že ide o zlú macochu, ktorá chcela svoje nevlastné dieťa zhodiť zo skaly, no než tak stihla urobiť, skamenela. Po Kamennej babe je pomenovaná i chránená prírodná rezervácia, na území ktorej Lačnovský kaňon leží, a ktorá sa okrem zaujímavých prvkov neživej prírody vyznačuje i výskytom vzácnych druhov rastlín a živočíchov. Možno tu nájsť napríklad ojedinelé divo rastúce ľalie či orchidey. Lačnovský kaňon je prístupný náučným chodníkom, ktorého východiskami sú obec Lipovce a osada Lačnov. Tento chodník prekonáva rôzne prirodzené prekážky; viackrát prekračuje koryto potoka, vedie šikmými skalami a okolím vodopádov. Exponované miesta sú vybavené kovovými schodmi, rebríkmi a pomocnými reťazami, vďaka čomu možno túru absolvovať bez akejkoľvek špeciálnej výbavy.

Stúpanie/klesanie trasy: 628/628m

Dĺžka trasy: 15,1 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 12. septembra

Výstup na Sninský kameň a Vihorlat

Poloha: Vihorlatské vrchy

Východiskový bod: Zemplínske Hámre 430 m n. m.

Cieľový bod: Zemplínske Hámre 430 m n. m.

Časový rozvrh:

Zemplínske Hámre, lom (430 m) - Rovenky (650 m) po **zelenej značke** - Sninský kameň (1006 m) po **modrej značke** - sedlo Tri table (825 m) - Jedlinka (855 m) - sedlo Rozdiel (870 m) po **červenej značke** - Poľana pod Vihorlatom (945 m) po **zelenej značke** - Vihorlat (1076 m) - Poľana pod Vihorlatom (945 m) po **miestnom značení** - sedlo Rozdiel (870 m) - Jedlinka (855 m) - sedlo Tri table (825 m) po **zelenej značke** - Zemplínske Hámre, lom (430 m) po **žltej značke** – celkom /8,30 – 9 hod./

Charakteristika:

Vihorlatské vrchy (skrátene aj *Vihorlat*) je **pohorie** sopečného pôvodu, geomorfologický celok **Vihorlatsko-gutinskej oblasti**, ktorý sa rozprestiera na východe **Slovenska** a čiastočne na západe **Ukrajiny** (**Zakarpatská oblasť**). Na jeho území sa nachádza **Chránená krajinná oblasť Vihorlat** a taktiež územie **Vihorlatský prales** skrátene aj Vihorlat, ktoré bolo v roku **2007** zapísané do zoznamu **Svetového prírodného dedičstva UNESCO** v kategórii **Karpatské bukové pralesy**. Dôvodom boli zachovalé **bukové pralesy** s vyše 240-ročnými **exemplármi**.

Sninský kameň 1 006 m n. m.:

K najkrajším prírodným útvarom Vihorlatských vrchov určite patrí tzv. Sninský kameň vypínajúci nad sopečným jazerom Morské oko neďaleko obce Zemplínske Hámre. Útvar pozostáva z dvoch zaujímavovo tvarovaných skalných brál, ktoré predstavujú pozostatky lávových prúdov starých niekoľko miliónov rokov. Z vrcholov týchto brál sa naskytá krásny výhľad na okolie Sniny, najmä na spomínané Morské oko obklopené hustým bukovým lesom. Lokalita je zaujímavá i výskytom vzácnych druhov rastlín, napríklad jedinej pôvodne slovenskej liany, plamienka alpínskeho. Bralá Sninského kameňa sú prístupné pomocou železných schodov so zábradlím. Vedie k nim viaceré turistických trás, napríklad náučný chodník od Morského oka či značkové trasy zo Zemplínskych Hámrov a Sniny.

Stúpanie/klesanie trasy: 1 425/1 425 m

Náročnosť: Náročná túra

Dĺžka trasy: 24,5 km

Termín: 13. septembra

Výstup na Kremenec /Poloniny/

Poloha: Bukovské vrchy /NP Poloniny/

Východiskový bod: Nová Sedlica 390 m n. m.

Cieľový bod: Nová Sedlica 390 m n. m.

Časový rozvrh:

Nová Sedlica (390 m) - Kremenec, rázcestie (1208 m) - Čiernaž (1071 m) po **červenej značke**- Poľana (425 m) - **Nová Sedlica** (390 m) po **zelenej značke**– celkom /6,35 – 7 hod./

Charakteristika:

Poloniny:

Sú najvýchodnejším Slovenským národným parkom. Je taktiež medzinárodnou rezerváciou, pretože zasahuje aj na Poľské, aj na Ukrajinské územie. Park je známy najmä bukovými lesmi a pralesmi a preto bol zaradený aj medzi pamiatky UNESCO. Je súčasťou historického regiónu Zemplín, leží na území okresu – Snina. Najvyššie vrchy Polonín sa sústreďujú na hlavný hrebeň, ktorý je taktiež štátnou hranicou s Poľskom. Najvyšším vrchom je Kremenec (1.2212 mn.m.).

Zaujímavosti trasy:

Kremenec - 1221 m n. m: Najvyšším vrchom pohoria Bukovské vrchy je Kremenec týčiaci sa do výšky 1221 m n. m. Jeho vrchol predstavuje najvýchodnejší bod Slovenska, a zároveň bod v ktorom sa stretávajú hranice troch štátov – Slovenska, Poľska a Ukrajiny. Toto tzv. trojmedzie označuje kamenný hraničný stĺp. Východiskom túr na Kremenec je zväčša obec Nová Sedlica. Značený turistický chodník z tejto obce vedie územím unikátneho karpatského pralesa Stučice.

Prales Stučica: V hlbokom údolí Stučickej rieky, neďaleko najvýchodnejšie položenej slovenskej obce Nová Sedlica, sa rozprestiera jedno z najvýznamnejších chránených území na Slovensku, prales Stučica. Najväčšia pralesovitá rezervácia horského typu v Európe, ktorá zasahuje aj na územie susednej Ukrajiny, je pre svoju nesmiernu hodnotu zapísaná i v zozname svetového dedičstva UNESCO. Oblasť Stučice je ľudskou rukou nedotknutá, prelínajú sa tu všetky vývojové štádiá lesa. Nájde tu mladé stromčeky i mŕtve drevo – stojace či ležiace – v rôznych stupňoch rozkladu. V pralesi sa nachádzajú mnohé pôvodné karpatské rastliny a živočíchy vrátane niekoľkých endemitov (druhov, ktoré sa nevyskytujú nikde inde). V poslednej dobe sa tu začína objavovať zubor európsky, z Poľska sa občas zatúla i los mokradňový. Prales Stučica je prístupný po značkovanom turistickom chodníku z Novej Sedlice, ktorý pokračuje až na vrch Kremenec.

Stúpanie/klesanie trasy: 1 127/1 127m

Náročnosť: Stredne náročná túra

Dĺžka trasy: 20,6 km

Termín: 14. Septembra

Výstup na Jasenovský a Viniansky hrad

Poloha: Vihorlatské vrchy

Východiskový bod: Jasenov 170 m n. m.

Cieľový bod: Vinné 145 m n. m.

Časový rozvrh:

Jasenov (170 m) - Jasenov, hrad (390 m) - Veľká Dubová (415 m) - Chlm (435 m) - Porúbka (290 m) - Pod Vinianskym hradom (270 m) - Vinné (145 m) po **modrej značke** – celkom / 4,40 – 5,30 hod./

Charakteristika:

Vihorlatské vrchy (skrátene aj *Vihorlat*) je [pohorie](#) sopečného pôvodu, geomorfologický celok [Vihorlatsko-gutinskej oblasti](#), ktorý sa rozprestiera na východe [Slovenska](#) a čiastočne na západe [Ukrajiny](#) ([Zakarpatská oblasť](#)). Na jeho území sa nachádza [Chránená krajinná oblasť Vihorlat](#) a taktiež územie [Vihorlatský prales](#) skrátene aj Vihorlat, ktoré bolo v roku [2007](#) zapísané do zoznamu [Svetového prírodného dedičstva UNESCO](#) v kategórii [Karpatské bukové pralesy](#). Dôvodom boli zachovalé [bukovépralesy](#) s vyše 240-ročnými [exemplármi](#).

Zaujímavosti trasy:

Hrad Jasenov: Hrad ležiaci v nadmorskej výške 392 m n. m. na zalesnenom chrbte Humenských vrchov ponúka krásne výhľady na okolitú prírodu. Hrad vznikol pravdepodobne po vpáde Tatárov v 13. storočí, keď mal strážiť prístupovú cestu vedúcu z južného Slovenska smerom na Humenné a ďalej na sever. Prvý raz sa Hrad Jasenov v listinách spomína v roku 1328, resp. 1330, ako castrum Jezenew. Pravdepodobne ho postavili Račakajovci. Drugetovci, pôvodne taliansky rod, sa stali majiteľmi tunajšieho hradu po bitke pri Rozhanovciach po roku 1312. Hrad im patril až do 17. storočia. V roku 1644 Jasenovský hrad obsadili vojská Juraja Rákociho, ktoré ho pri obliehaní ťažko poškodili. Neskôr ho už neopravovali. Jasenovský hrad patrí medzi prvé zrúcaniny na Slovensku, ktoré sa začali opravovať, a to už koncom 19. a začiatkom 20. storočia. Niektoré už rozpadávajúce sa múry hradu boli zakonzervované a nepatrná časť objektu bola zastrešená. Pokračovanie v prácach oddialila prvá svetová vojna o takmer celé storočie, až do roku 2011, keď obnovu hradu iniciovali dobrovoľníci zo Združenia na záchranu Jasenovského hradu v spolupráci s obcou Jasenov. Na hrad vedú značené turistické trasy z okolitých obcí. Nablížšie je to z Jasenova po modrej turistickej trase dlhej približne 1 km.

Viniansky hrad: Zrúcanina Vinianskeho hradu vypínajúca sa na výbežku Vihorlatských vrchov neďaleko obce Vinné je obľúbenou turistickou destináciou. Hrad je obklopený krásnou prírodou a v súčasnosti sa oň stará občianske združenie Zemplínsko-užská hradná cesta. Najznámejším majiteľom Vinianskeho hradu bol legendárny Štefan Eodenfi. Tento šľachtic sa podľa dodnes tradovanej povesti vášnivo venoval čarodejníctvu. Keď sa to dozvedel palatín (najvyšší krajinský hodnostár v Uhorsku), rozhodol sa, že sa milému Štefanovi osobne pozrie na zúbok. I nechal sa od neho pozvať na návštevu. Hradný pán pri tejto príležitosti vystrojil obrovskú hostinu. Tu palatín zistil, že všetky dámy, ktoré Eodenfi na tancovačku pozval majú namiesto jednej nohy kopyto. Hrôzou ochromený hodnostár sa vyrútil z hradu a udalosť rozhlásil kde mohol. Do dnešných čias sa v širokom okolí hradu vraví: "Teľo jich jest, jak u Vinnim ďablov."

Stúpanie/klesanie trasy: 650/675 m

Náročnosť: Nenáročná túra

Dĺžka trasy: 16 km

Termín: 15.septembra

Teplické serpentíny, Sklabinský hrad, Katova skala

Poloha: Veľká Fatra

Východiskový bod: Turčianska Štiavnička 440 m n. m.

Cieľový bod: Podhradie 480 m n. m.

Časový rozvrh:

Turčianska Štiavnička 440 m - Teplické serpentíny po náučnom chodníku. – **Sklabinský Podzámok** 530 m – Sklabinský hrad – Sklabinský Podzámok 530 m - **Katova skala** 927 m – Dolné Dvoriská – **Podhradie** 480 m po **červenej značke** – celkom /5 – 6 hod./

Teplické serpentíny: Lesy Turčianskej Štiavničky, viesky situovanej na úpätí Veľkej Fatry neďaleko mesta Martin, ukrývajú krásnu a nesmierne zaujímavú lokalitu, ktorá bola v roku 2008 zaradená medzi „sedem divov Turca“ – tzv. Teplické serpentíny. Teplické serpentíny predstavujú sústavu menších horských jazierok prepojených vodnými kanálkami. Ide o dômyselný historický systém privodu vody do obce, najmä kaštieľa a kaštieľskeho parku, ktorý v rokoch 1870 – 1875 vybudoval gróf Révay. Voda tečie cez hustý les umelo vybudovanými serpentínovými korytami, drevenými žľabmi a skalami. Na niektorých miestach sa neustálym prietokom vytvorili pôsobivé travertínové útvary – kopy, kaskády, terasy... Súčasťou lokality je i vyhládka, z ktorej vidno celú Turčiansku Štiavničku, niektoré susedné obce a za dobrej viditeľnosti i vrcholy Malej Fatry. Orientáciu vo výhľade uľahčuje umelecky spracovaná drevená vyhládková tabuľa s podrobným popisom panorámy. Teplické serpentíny sú turisticky veľmi príťažlivým miestom. Hustý les, horské jazierka a zurčiaca voda vytvárajú spoločne s faktom, že ide o pomerne málo známe a navštevované miesto, skutočnú oázu pokoja.

Katova skala: Je impozantný skalný útvar nachádzajúci sa neďaleko Sklabinského hradu v ochrannom pásme národného parku Veľká Fatra. Svoj názov vraj získala preto, že z nej v časech dávno minulých zhadzovali odsúdencov a iných nepohodlných ľudí. Skala je bohatá na krasové útvary, nachádza sa tu 9 jaskýň s dĺžkou 5 – 61 m. Najjednoduchší prístup k útvaru je z obce Sklabinský Podzámok. Návštevu skaly možno vrelo odporučiť predovšetkým nezadaným mladým mužom, v jej útrobach totiž podľa povesti dlie krásna dievčina. Pannu vraj zakliel istý ukrutný sklabinský hradný pán, pretože sa zaňho odmietla vydať. Čakajúc v podzemí na svojho vysloboditeľa, môže údajne raz sto rokov vysloviť jedno slovo. Ak teda návštevník čistého srdca a mužského pohlavia začuje v blízkosti skaly tichučké „Vyslobod“, vie, koľká bije.

Sklabinský hrad: Na nevysokom fatranskom návrší nad obcou Sklabinský Podzámok sa týči zrúcanina Sklabinského hradu, najväčšieho a najzachovalejšieho z turčianskych hradov. História tejto pevnosti siaha až do 13. storočia. Hrad vlastnil významný uhorský rod Révayovcov, ktorý si v predhradí vystaval pohodlný kaštieľ. Tento kaštieľ bol dlhé roky sídlom Turčianskej stolice. Obývatelný bol až do roku 1944, kedy ho v rámci partizánskych bojov vypálili Nemci. Zrúcanina Sklabinského hradu je dnes vyhľadávaným miestom oddychu a rekreácie. Spravuje ju občianske združenie Donjon, ktoré návštevníkom ponúka prehliadku areálu so sprievodcom a organizuje i najrôznejšie kultúrne podujatia.

Stúpanie/klesanie trasy: 716/680 m

Náročnosť: Stredne náročná

Dĺžka trasy: 15 km

Termín: 28.septembra

Prosieckou dolinou na Lomné a Pravnáč

Poloha: Chočské vrchy

Východiskový bod: Prosiek 600 m n. m.

Cieľový bod: Liptovská Anna 660 m n. m.

Časový rozvrh:

Prosiek (615 m) - Prosiecka dolina (640 m) - Červené piesky (835 m) - vodopád Červené piesky (915 m) - Červené piesky (835 m) - Svorad (915 m) po **modrej značke** - Malatinská roveň (985 m) - Lômy (1270 m) - Pravnáč (1187 m) - Liptovská Anna (660 m) po **zelenej značke** – celkom /5,45 – 6,30 hod./

Charakteristika:

Z geomorfologického hľadiska je pre Chočské vrchy typické, že nemajú súvislejší hlavný hrebeň a sú charakteristické samostatnými masívmi. Podcelok Choča kulminuje Veľkým Chočom a predstavuje štruktúru chočského príkrovu budovanú dolomitmi. Cieľom túry je vystúpiť na výhľadové vrcholy Chočských vrchov a prejsť najkrajšou dolinou Chočských vrchov (Prosiecka dolina) .

Zaujímavosti trasy:

Prosiecka dolina patrí pod národnú prírodnú rezerváciu Prosiecka a Kvačianska dolina. Patrí medzi turistami najvyhľadávanejšie doliny na Slovensku. Vchádza sa do nej z dediny Prosiek. V celkovej dĺžke asi 3,5 km sa nachádza veľké množstvo prírodných krás, vysoké skalné steny, vodopády a bohaté druhy lesných porastov. Hneď pri vstupe do doliny čaká na Vás zrejme najpôsobivejší zjav celej doliny - Vráta. Sú to dve vysoké skalné steny stojace oproti sebe. Prosiecka dolina je známa nádhernou prírodou s rôznorodými skalnými útvarmi. Prosieckou dolinou vedie modrá turistická značka a náučný chodník z obce Prosiek.

Lomné 1 277,8 m n. m. je [vrch](#) v [Chočských vrchoch](#). Nachádza sa nad [Prosieckou dolinou](#), približne 13 [km](#) severozápadne od Liptovského Mikuláša. Lomné sa nachádza v západnej časti podcelku, v mohutnom masíve s vrchom [Čerenová](#) (1 221 m n. m.). Oddeluje ich plytké sedlo a z dôvodu malej šírky pohoria v tejto časti, siaha masív od jeho severného po južný okraj. Východné svahy tvoria okraj [Prosieckej doliny](#), západné klesajú do [Anninej doliny](#) a severné prechádzajú do zvlnenej [Zuberskej brázdy](#).

Pravnáč - 1206 m n. m.

Skalnatý vrch Pravnáč dvíhajúci sa nad obcou Liptovská Anna v Chočských vrchoch nie je veľmi známy, turistov, ktorí do tejto oblasti zabľúdia, zláka skôr blízka Prosiecka a Kvačianska dolina. Kto by sa naň však vybral, určite neoľutuje. Odmenou mu totiž bude čarokrásna príroda s hojným výskytom cennej vápencovej kveteny, a tiež podmanivý výhľad na celý Liptov (najmä na Liptovskú Maru), Západné a Nízke Tatry, ktorý sa otvorí na jeho vrchole. Na Pravnáč vedie značený turistický chodník z Liptovskej Anny. Túru však možno absolvovať i z opačnej strany – cez Prosiecku dolinu. V takom prípade je trasa omnoho dlhšia a náročnejšia, pred Pravnáčom totiž prekonáva ešte vrch Lomné.

Stúpanie/klesanie trasy: 980/935 m

Dĺžka trasy: 14,5 km

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 19. októbra

Demian, Šášovský hrad

Poloha: Štiavnické vrchy

Východiskový bod: Hronská Breznica 266 m n. m.

Cieľový bod: Šášovské Podhradie 270 m n. m.

Časový rozvrh:

Hronská Breznica (266 m) 2.4km 354m 0m **1:05** **Demian** (620 m) 0.6km 50m 0m **0:15** **Demian, vyhládka** (670 m) 0.6km 0m 50m **0:10** **Demian** (620 m) 4km 98m 240m **1:05** **Markuša** (478 m) 7km 440m 568m **2:30** **Šášovský hrad** (350 m) 0.7km 10m 90m **0:15** **Šášovské Podhradie** (270 m) -. Celkom / 5,20 – 6,30 hod./

Charakteristika:

Štiavnické vrchy sú geomorfologickým celkom na Slovensku ako súčasť subprovincie [Vnútročné Západné Karpaty](#) a oblasti [Slovenské stredohorie](#). Najvyšším vrchom je [Sitno](#) (1 009,2 m n. m.). Štiavnické vrchy sú sopečným pohorím, zaradovaným k [neovulkanitom](#). Ako celok tvorí pozostatky [Štiavnického stratovulkánu](#). Je budované [andezitmi](#), [ryolitmi](#), [brekciami](#) a [tufmi](#). Územie je mimoriadne bohaté na výskyt [minerálov](#) (približne 140 druhov a odrôd minerálov) a drahokorných [rúd](#), v minulosti intenzívne ťažených.

Zaujímavosti trasy:

Demian 670 m n. m. je kopec na severnom okraji Štiavnických vrchov. Z jeho otvorených brál je parádny pohľad do doliny Hrona a na okolité pohoria. Z Hronskej Breznice, resp. zo železničnej stanice Hronská Dúbrava na druhom brehu Hrona, vedú na Demian zelené turistické značky. Ak ich sledujeme, asi po jeden a pol hodinovom výstupe sa dostaneme na okraj brál, z ktorých sa otvára priam vtáčí pohľad do doliny stredného Hrona, na rozľahlé Kremnické vrchy oproti nám, ale i na ďalšie pohoria stredného Slovenska. Vrchol Demiana tvoria bralnaté piliere z andezitových aglomerátov. Erózia v nich modeluje najrôznejšie útvary, vrátane skalného okna. Priam rozprávkovú atmosféru dodáva Demianu rastlinstvo, od starých, vekom poznačených stromov až po papradie.

Šášovský hrad sú rozľahlé zrúcaniny hradu na strmom ľavo brežnom brale priamo nad tokom [Hrona](#) v nadmorskej výške 340 m n. m., nad dedinou [Šášovské Podhradie](#) (dnes mestská časť [Žiaru nad Hronom](#)). Názov pochádza z povesti o tom ako šašo zachránil na poľovačke život zvolenského hradného pána a ten mu nad miestom záchranu daroval hrad. Kráľovský hrad sa spomína v roku [1253](#) ako majetok bratov de Vanča, z nich Štefan bol [ostrihomským](#) arcibiskupom. Spolu s hradom [Revište](#), situovaným 15 kilometrov južnejšie na druhom brehu Hrona, chránil priechod a cestu do banskej oblasti, predovšetkým do [Banskej Štiavnice](#) a asi aj preto ho získal v roku [1320](#) štiavnický komorský gróf. Hrad sa stal strediskom panstva Šášov. V čase [gotiky](#) a [renesancie](#) často menil majiteľov. Kráľ [Žigmund](#) ho daroval v roku [1424](#) kráľovnej Barbore, [1447](#) ho mal v rukách [Ján Jiskra](#). Kráľovná Beatrix, manželka kráľa [Mateja Korvína](#), ho v roku [1490](#) darovala Dóciovcom, ktorí ho vlastnili do vymretia rodu v roku [1647](#). V roku [1650](#) získal hradné panstvo kúpou Gašpar Lipai. Za tóköliovského povstania v roku [1677](#) sa povstalci zmocnili hradu a vyplenili ho. Odvtedy bol v správe [eráru](#) a keďže stratil svoju obrannú funkciu, od [18. storočia](#) pustol.

Stúpanie/klesanie trasy: 952/948 m

Dĺžka trasy: 15,3 km

Náročnosť: Stredne náročná túra.

Termín: 9. novembra

Výstup na Benát a Veľký Inovec

Poloha: Pohronský Inovec

Východiskový bod: Stará Huta, Drozdovo 575 m n. m.

Cieľový bod: Žitavany 215 m n. m.

Časový rozvrh:

Stará Huta, Drozdovo (575 m) - Loksova lúka (790 m) po **zelenej značke** - Veľký Inovec (901 m) - Veľký Inovec, lúka (855 m) - Inovecké sedlo (835 m) - Obycké lúky (630 m) - Machulinský škripec (650 m) po **červenej značke** - Benát (685 m) - Machulinský škripec (650 m) po **žltej značke** - Žitavany, vršky (300 m) - Žitavany (215 m) po **červenej značke** – celkom /5 – 5,30 hod./

Charakteristika:

Pohronský Inovec je [pohorie](#) sopečného pôvodu, ktoré je súčasťou [Slovenského stredohoria](#). Najvyšším bodom je [Veľký Inovec](#) dosahujúci výšku 901 metrov. V pohorí prevažuje [andezit](#) a [ryolit](#). Južná časť je pokrytá [listnatými lesmi](#) s najviac zastúpenými [dubmi](#). Južné svahy padajú strmo a okolitý terén [Hronskej pahorkatiny](#) prevyšuje až o 600 metrov. Severná časť má charakter [náhornej plošiny](#) v okolí [Veľkej Lehoty](#), prevažujú pastviny a rozptýlené osídlenia. Juhozápadným smerom leží [Podunajská pahorkatina](#), severozápadným pohorie [Tribeč](#) a severovýchodným smerom [Vtáčnik](#). Údolie [Hrona](#) oddeľuje juhovýchodne situované [Štiavnické vrchy](#).

Zaujímavosti trasy:

Veľký Inovec - 901 m n. m.

Najvyšší vrch Pohronského Inovca, vrch Veľký Inovec, sa nachádza v centrálnej časti pohoria, medzi Novou Baňou a Topoľčiankami. Jeho vrcholová časť vyhlásená za prírodnú pamiatku predstavuje zvyšok stuhnutého lávového prúdu. Vyznačuje sa pôsobivými skalnými útvarmi, a tiež vzácnym rastlinstvom a živočíštvom viazaným na vulkanické podložie. Na vrcholových skalách zaujme návštevníka namaľovaný štátny znak SR, ktorý akoby nahrádzal tradičné kríže (resp. dvojkríže) s obľubou umiestňované na slovenské končiare. Pod znakom sa nachádza pamätná tabuľa s nápisom „Pravda víťazí“. Vrcholové časti Veľkého Inovca ponúkajú pekné, lež obmedzené výhľady. Len kúsok pod vrcholom je turistom k dispozícii horská chata. Veľký Inovec je prístupný viacerými značenými turistickými chodníkmi. Východiskom túry môže byť napríklad mesto Nová Baňa, osada Stará Huta, obce Veľká Lehota, Tekovské Nemce či Machulince pri Topoľčiankach.

Stúpanie/klesanie: 526/886 m

Dĺžka trasy: 17,6 km,

Náročnosť: Stredne náročná túra

Termín: 30. Novembra

Výstup na Žarnov

Poloha: Vtáčnik,

Východiskový bod: Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 380 m. n. m.,

Cieľový bod: Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 380 m. n. m.

Časový rozvrh:

Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 380 m – sedlo pod Žarnovom 802 m (1,40 hod.) - Žarnov 840 m (10 min.) – sedlo pod Žarnovom 802 m (5 min.) – Ľubianka /Rudica – Bridove štále/ 380 m po **žltej značke** (1,10 hod.) – celkom **(3,30 – 4 hod.)**

Charakteristika:

Vtáčnik je po Poľane druhým najvyšším pohorím Slovenského stredohoria. Budujú ho vulkanické horniny, najmä andezity a ryolity. Je jediným typicky pásmovým pohorím Slovenského stredohoria. Predstavuje morfológicky veľmi výraznú horskú priečku medzi povodím riek Nitra a Hron. Na západe, severe a severovýchode ho ohraničuje [Hornonitrianska kotlina](#), na východe [Kremnické vrchy](#) a [Žiarska kotlina](#). Južným smerom susedia [Štiavnické vrchy](#) a [Pohronský Inovec](#), západným smerom pohorie [Tribeč](#). Pohorie Vtáčnik sa delí na štyri geomorfologické podcelky: [Vysoký Vtáčnik](#), [Nízky Vtáčnik](#), [Župkovská brázda](#), [Raj](#). Naším cieľom bude vystúpiť v rámci tradičného podujatia klubu na výrazný bralnatý vrchol Žarnova, kde účastníkov podujatia okrem krásnych výhľadov, družnej debaty, čaká aj bohaté občerstvenie. Podujatie je určené pre všetky vekové kategórie turistov.

Žarnov - 840 m n. m.

Jedným z najzaujímavejších vrchov sopečného pohoria Vtáčnik je vrch Žarnov nachádzajúci sa v bočnom hrebeni pohoria, neďaleko obci Horná ves a Oslany. Žarnov pokrýva zmiešaný les, z ktorého vystupuje krajinársky pôsobivé andezitové bralo so strmým skalným zrázom na južnej strane. Z tejto „skalnej rozhľadne“ vybavenej jednoduchým dvojkřížom sa naskytá krásny polkruhový výhľad do širého okolia. Vrch Žarnov je súčasťou prírodnej rezervácie Buchlov, ktorá chráni vzácne lesné a skalné spoločenstvá na morfológicky zaujímavom vulkanickom hrebeni. Na Žarnov možno najjednoduchšie vystúpiť po značenom turistickom chodníku z obce Oslany.

Stúpanie/klesanie trasy: 420/420 m

Dĺžka trasy: 12 km

Náročnosť: Nenáročná túra

Termín: 27. decembra

Silvestrovský výstup na Osečný vrch

Poloha: Tribeč – Rázdiel

Východiskový bod: Partizánske 200 m n. m.

Cieľový bod: Partizánske 200 m n. m.

Časový rozvrh:

Partizánske (dolný pomník) 200 m – horný pomník (20 min.) – **Osečný vrch** 552 m (1,30 hod.) – Horný pomník (1,10 min.) - Partizánske 200 m (dolný pomník (15 min.) po chodníkoch s miestnym značením – celkom **(3,15 – 3,30 hod)**

Charakteristika:

Tribeč, krajinný celok patriaci do Fatransko-tatranskej oblasti. Patrí medzi kryštálické pohoria. Z geomorfologického hľadiska sa člení na podcelky: Zobor, Jelenec, Veľký Tribeč, Rázdiel. Pohorie je dlhé takmer 50 km a jeho maximálna šírka je 18 km. Podstatná časť pohoria je chránenou krajinnou oblasťou Ponitrie. Naším cieľom je vystúpiť na dominantný vrchol pod celku Rázdiel (Osečný vrch 552 m) , kde spoločne oslávim Silvester 2019. Počas nenáročnej túry budeme obdivovať krásy miestnej prírody. Výlet je určený pre všetkých turistov.

Osečný vrch 552 m n. m

Osečný vrch sa nachádza v pohorí Tribeč. Je to jadrové pohorie v oblúku vnútorných Západných Karpát. Osečný vrch je dominantným vrchom podcelku Rázdiel.

Popis trasy:

Túru začneme pri dolnom pomníku padlých v druhej svetovej vojne. Po dobre upravenom chodníku pomerne strmo serpentínami vystúpime k hornému pomníku padlých v druhej svetovej vojne. Tu si doprajeme kratšiu prestávku. Odtiaľ spočiatku mierne, neskôr strmo vystúpime k prieseku lesa pod vysokým napätím, odkiaľ sa nám naskytnú výhľady na Malé Uherce a hornonitriansku kotlinu. Budeme pokračovať strmším výstupom lesom do lokality Malý Vtáčnik. Tu sa stúpanie zmierni. Budeme pokračovať pohodlnou lesnou cestou pod Osečný vrch. Záverečným strmším svahom vystúpime na Osečný vrch. Po zapísaní sa do vrcholovej knihy, slávnostného prípitku na oslavu Silvestra a dlhšej prestávke sa vrátíme po ceste výstupu do Partizánskeho, východzieho bodu túry.

Stúpanie/klesanie trasy: 352/352 m

Dĺžka trasy: cca 10 km

Náročnosť: Nenáročná túra.

Termín: 31. decembra